

det ikke skulde være noget deraf, mente vi den Gang, at baade Dagpengene og Befordringsgodtgørelserne saare vel passe, idet begge Dele fuldt ud ville slaa til, naar det blev jævne og ligefremme Mænd, der fik med Sagen at bestille. Hvorvidt det nu er blevet jævne og ligefremme Mænd, kan jo være et Spørgsmaal. Jeg for mit Vedkommende mener, at de neppe ere det. Gennemgaaende er det vel temmelig store Ejendomsbesiddere, og det er jo muligt, at disse Mænd ikke godt kunne være tjente med at rejse for 1 Kr. pr. løbende Mil eller at leve for 4 Kr. om Dagen. Det har jo imidlertid alligevel vist sig, at disse Mænd godt have villet have Bestillingerne hidtil. Jeg tror nok, at der er nogle inden for de store Ejendomsbesidderses Rækker, der have en varm Interesse for Husmændenes Sager, og som maaske ogsaa af den Grund have overtaget disse Embeder, men paa den anden Side tror jeg, at det ikke vil være vanskeligt at paavise, at nogle af disse store Herremænd eller Ejendomsbesiddere, der have faaet disse Bestillinger, aldrig nogen Sinde have gjort noget positivt for Husmændene forhen. Naar de have modtaget Bestillingen, maa det vel være, fordi de mene, at det er et Levebrød — der blev talt om „Ben“ forleden Dag — altsaa et Ben, som ogsaa er værd at gnave, men saa længe det er det for de store, er det ingen Nytte til at sætte mere Kød paa det. Jeg mener derfor, at vi godt kunne blive ved det nu bestaaende paa dette Omraade. Det skal nok vise sig, at der er dygtige Mænd, som baade ville og kunne gøre dette Arbejde for den Betaling, der hidtil er bleven budt. De have jo endda allerede for et Aar siden faaet noget Tillæg.

Idet jeg nu skal slutte, ønsker jeg gerne at samle, hvad jeg her har udtalt. Enhver vil kunne forstaa, at det samler sig i Ønsket om Reformens Gennemførelse. Jeg tror, at især hvis man kommer saa vidt at faa Statstilskuddet sat betydeligt højere, er det den mest betydningsfulde Reform, vi have her i Tinget for Øjeblikket. Det er en Reform, der vil bringe Lykke og Glæde rundt omkring i de smaa Hjem hos de Familier, der sidde i Lejestuerne, og det er en Reform, der vil sætte en Bom for Socia-

lismens Trængen ud paa Landet. Jeg hører ganske vist ikke til dem, der have Socialistskræk. Det har jeg haft een Gang, nemlig i 1872, da jeg maatte staa Vagt i denne Bygning for at passe paa, at Socialdemokraterne ikke skulde komme og tage alle vore gode Geværer. Men siden jeg har lært Socialdemokraterne at kende, har jeg ikke haft nogen Frygt for dem i den Retning. Jeg betragter dem ikke som noget revolutionært Parti, der tænker paa at tage Statens Geværer eller Ammunition, og jeg tror, at Staten aldrig mere vil gribe til det Middel, som den den Gang greb til over for dem, nemlig at arrestere Førerne og sende Soldaterne ud med skarptladte Geværer for at passe paa de menige. Det sker sikkert ikke mere. Men trods det, at jeg saaledes har lært at se paa dem med andre Øjne, kan jeg dog ikke se paa dem med saa blide Øjne, som jeg kunde ønske. Derfor er det mit Ønske, at de holde deres Fingre saa meget som muligt fra Landet. Jeg har den Opfattelse, at Socialdemokratiet er et hæderligt Parti, men jeg har ikke opdaget, at det er et fredeligt Parti, jeg har opdaget, at hvor de trænge ind ude paa Landet, udbrede de gerne Uro, og det ønsker jeg saa meget som muligt at være fri for. Jeg kan derfor godt tænke mig at være med til at sætte en Bom for dem, men det skal være en virkelig solid og god Bom. Det er min Overbevisning, at den mest virksomme og bedste Bom, der kan sættes for Socialismens Trængen ud paa Landet, vil være at skaffe saa mange som muligt af de Familier, der bo i Lejestuerne, ind i hyggelige og gode Husmandshjem.

Sveistrup: I Lovforslagets § 2 hedder det: „Ved „Landarbejder“ forstaaes i denne Lov enhver *Mands*person, der“ o. s. v. Det forekommer mig, at det ikke vilde stemme med de Følelser, der raade i denne Sal over for Kvinderne, og som ved anden Lejlighed have givet sig kraftigt Udtryk, om man ikke her søgte at fremkalde den lille Ændring, at Ordet „Mandsperson“ blev fjernet, og at der i Stedet derfor sættes „Person, Kvinde saavel som Mand“. Det er vel et Spørgsmaal, der ikke har meget stor praktisk